

Zgubiona

XXIV Niedziela Zwykła

Zbliżali się do Niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: "Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi". Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: "Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie. A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: "Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła". Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia. Albo jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie. A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: "Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam". Tak samo, powiadam wam, radość powstaje u aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się nawraca". (Łk 15, 1-10)

Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz w obecności Boga i z Nim się spotykasz.

Modlitwa przygotowawcza: prosić Pana, Boga naszego, aby wszystkie moje pragnienia, decyzje i czyny były w sposób czysty skierowane ku Jego chwale.

Zaangażowanie wyobraźni: wyobraź sobie jak najbliższa Ci osoba doświadcza zagubienia, nie jest tą samą osobą, jaką była do tej pory, może nawet fizycznie nie jest obecna.

Prośba do tej medytacji: bym potrafił zrozumieć i przejąć się tym, co przeżywa Bóg jak tylko się zagubię.

1. Zagubienie owcy

Owca na pastwisku, zdala od zagrody, narażona jest na niebezpieczeństwo zagubienia. Z każdej strony dostrzega różne ścieżki, którymi może pójść. Nie zwraca uwagi na resztę owiec, które przebywają razem. Nie patrzy i nie słucha również pasterza, który ostrzega przed zagrożeniem. Pastwisko pełne trawy zaczyna się nudzić owcy. Postanawia odejść od stada w przekonaniu, że znajdzie lepsze pożywienie. Okazuje się jednak, że za wzgórzem wcale nie jest lepiej. Trawa jest sucha, brakuje wody, brakuje innych owiec – czuje się samotna. Na szczęście Pasterz dokładnie wie, co przeżywa zagubiona owca i wychodzi jej na ratunek.

Czy mam kontakt z osobami, które podobnie jak ja, mają doświadczenie spotkania z Jezusem? Czy miałem uczucia znudzenia dotychczasowym życiem duchowym? Jak pozwalam się odnaleźć

Pasterzowi?

2. Zagubienie we własnym domu

Zagubiona drachma może wskazywać na osobę, która na zewnątrz jest pobożna, modli się, chodzi do kościoła, jednak w sercu daleko jest od Boga. Nie rozumie Jego dobrych intencji, nie doświadcza Jego miłości, nie potrafi pogodzić istnienia własnych problemów z obecnością i działaniem Boga w świecie. Osoba taka służy Jezusowi, ale jako niewolnik. Czuje że musi tak robić, bo nie zasłużył sobie na Jego miłość i miłosierdzie. Na takiej osobie również zależy Jezusowi, który chce odnaleźć i przekonać o swojej bezinteresownej miłości.

Czy proszę każdego dnia, aby Jezus umacniał we mnie właściwą postawę w stosunku do Niego?

3. Uczucia Boga

Wzorem tego, co przeżywa Bóg w swoim sercu jest miłosierny Ojciec z przypowieści o synu marnotrawnym. Na młodszego syna, który odszedł z domu, wytrwale oczekuje na drodze i ogromnie się cieszy z jego powrotu. Starszego syna zapewnia o swojej miłości zwracając się do niego *“Moje dziecko”*. Bóg szaleje z miłości za Tobą, czy jesteś poza domem jak zagubiona owca, czy też jak drachma zagubiona w domu. Bóg nie potrafi inaczej, taki już jest.

Zapytaj Jezusa, co możesz zrobić, aby pomóc Mu w przebiciu się do twojego serca ze swoją bezinteresowną miłością.

Rozmowa końcowa: Porozmawiaj z Jezusem o tym, co przeżywa w swoim sercu, patrząc tak na Ciebie.

Na zakończenie odmów: Ojcze nasz.